

Зелена вода річок зупиняється в теплих руслах,
риби, мов дирижаблі, розганяють планктон
і змучені птахолови намагаються впіймати
кожне слово.

Міцно тримай у руках кольорове ганчір'я і скотч,
якими стягнуто різані вени нашого героїчного часу.
Колись нарешті вимкнеш це радіо,
звикаючи до неї, звикаючи до її дихання,
і вона, вдягнувши твою футболку,
принесе тобі серед ночі води.

На літній терасі горнята з рештками чаю
заливаються зливою, наповнюються недопалками,
у нас із тобою спільна застуда, у нас із тобою довгі розмови —
ти не помічаєш ранкових дощів, пізно лягаючи спати
і так само пізно прокидаючись,
я пишу вірші про те, як я люблю
цю жінку, і як я вигадую
все нові і нові слова,
лише б їй про це
не сказати.